

פרוטוקול מס' 163

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
יום שלישי, י"ז בכסלו התשנ"ח (16 בדצמבר 1997), שעה 15:25

נוכחים:

חברי הוועדה:
סאלח טריף - היו"ר
דוד אזולאי
רפאל אלול
זאב בויס
ניסן סלומינסקי

מזמנים:
חה"כ משה גפני
חה"כ עמיר פרץ
יעקב אפרתי
אלכס וייסמן
נגה בוטנסקי
חווה פרס
יפית שמואלי

- יו"ר ההסתדרות החדשה
- מנכ"ל משרד הפנים
- אגף התקציבים, משרד האוצר
- ראש לשכת הקשר, ההסתדרות החדשה
- לשכת הקשר, ההסתדרות החדשה
- עוזרת של יו"ר ההסתדרות החדשה

מנהלת הוועדה:
יפה שפירא

רשמה:
אירית שלהבת

סדר היום: 1. המשבר באופקים.

המשבר באופקים

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו מקיימים ישיבה מיוחדת בעניין המצב באופקים. התקשר אלי עכשיו ראש העיר, שנמצא במשטרה שם. בגלל המהומות נעצרו מספר אנשים, ראש העיר מטפל בשיחורר העצורים ולכן הוא לא יכל להגיע לכאן. חברי הכנסת הנכבדים, חבר הכנסת זאב בויס, שהיה היום באופקים, יושב-ראש ההסתדרות, חבר הכנסת עמיר פרץ, חבר הכנסת גפני, חבר הכנסת אלול וחבר הכנסת דוד אזולאי, כולנו כאיש אחד נזעקנו לנוכח הזעקה האיומה והקשה באופקים. מצד אחד האבטלה באחוזים גבוהים ומצד שני איך ניתן לקיים מועצה מקומית כשיש אחוזי אבטלה כל-כך גדולים, כשלאנשים אין איך לחיות ואיך להשיג את מחייתם והם לא יכולים לשלם ארנונה.

אנחנו רוצים לשמוע ממכם מה קורה. התחלנו לדבר באופן לא פורמלי עם מר אלכס וייסמן. השאלה, אזוני מנכ"ל משרד הפנים, מה עושים כדי שקודם כל הרשות המקומית תיפעל במקום, כדי שתהיה תשובה לאזרח הפשוט בדברים בסיסיים. אני אודה לך אם תגיד לנו מה קורה שם, מה נעשה מבחינתכם.

משה גפני:

חבר הכנסת דוד אזולאי ואני היינו צריכים עכשיו ללכת ללובי הדתי אך באנו לפה מפאת חשיבות הנושא.

יעקב אפרתי:

אני רוצה קודם כל להביא את הנתונים. לצערי הרב עיריית אופקים, כמו עוד כמה רשויות מקומיות, פועלת שלא בתקציב מאוזן. הן מוציאות לפי מה שהן חושבות שצריך להוציא. בדרך הטבע בשיטה הזאת בשנה ראשונה זה עובד אבל אחרי שזה מצטבר אז זה עוצר את כל הפעילות.

לעיריית אופקים ב-31.12.96 על-פי הדו"ח המבוקר יש גרעון של 19.5 מיליון שקל. כלומר היא התחילה את שנת 1997 בגרעון של 19.535 מיליון ש"ח. כל זה לא היה כל-כך נורא אילו השוטף שלה לא היה ממשיך לייצר עוד גרעונות. התקציב של עיריית אופקים נכון ל-1997, לאחר שהיא עשתה את תוכנית ההתייעלות, התקציב המאושר שלה הוא 91 מיליון שקל.

רפאל אלול:

כמה הכנסות עצמיות היו לה?

יעקב אפרתי:

היא מייצרת סדרי גודל של כ-9 מיליון שקל גרעון שנתי.

זאב בויס:

מתי היה הסדר כסוי גרעון?

יעקב אפרתי:

קודם אני אמסור את כל הנתונים ואז תשאלו שאלות. לפחות שתימסר איזשהי תמונה.

בסך הכל התקציב הזה של 91 מיליון שקל שוטף, לאחר התייעלות, זה אומר סדרי גודל של 3,900 שקל הוצאה לנפש. זה מאוד גבוה. אם אתם רוצים אני אתן לכם סדרי גודל, רק כדי לסבר את האוזן. עיריית שדרות - 20,000 תושבים בשנת 1996, גמרה את ההוצאה שלה ב-71 מיליון שקל.

עמיר פרץ:

מה תקציבי הרווחה? אולי יש להם מיליון עניים שם, אולי הכל שם זה סעד ורווחה?

יעקב אפרתי:

שדרות, אופקים ונתיבות הן בערך באותו סדר גודל. בשדרות, אופקים ונתיבות יש סדרי גודל של 20,000

תושבים. לשדרות יש הוצאה של 71 מיליון שקל בשנת 1996; לנתיבות יש הוצאה בסדרי גודל של 57 מיליון שקל בשנת 1996; ולאופקים כפי שאמרנו סדרי גודל של 94 מיליון.

עמיר פרץ:

כמה החזר הלוואות יש לכל אחת מהרשויות?

יעקב אפרתי:

לאופקים יש הכי פחות, מצבם בהחזר הלוואות הוא דווקא לא רע. סך הכל עומס המלוות שיש לאופקים זה 30 מיליון שקל, שהם 36% מהתקציב שלה, ורמת החזר שלה הוא מאוד נמוך - 5.6%. הבעיה שלהם זה לא החזר הלוואות. אם יש הרבה רשויות מקומיות שהבעיות שלהן זה נפח ועומס המלוות שיש להן ורמת החזר, פה זה דווקא לא כך. כלומר זה לא חלק מהמחלות שיש באופקים.

עמיר פרץ:

מה היה תקציב 96?

יעקב אפרתי:

94 מיליון שקל. אנחנו אומרים שכאשר היא מתייעלת היא יורדת ל-91 מיליון שקל. התקציב שלה היה 86 מיליון, ההוצאה בפועל היתה 91 מיליון.

משה גפני:

מה ההתפלגות הפנימית?

רפאל אלול:

מה ההכנסות העצמיות שיש שם?

יעקב אפרתי:

ההכנסות העצמיות פה הן לא משמעותיות. מתוך ה-91 מיליון שקל יש להם סדרי גודל של 13 מיליון שקל ברוטו בהכנסות עצמיות, ועל זה באות הנחות. כלומר בפועל הם לא גובים יותר מאשר 8 מיליון שקל.

הארנונה לנפש, לפני הנחה, זה 590 שקל, ואחרי הנחה זה 360 שקל. אנחנו מדברים פה על הארנונה ברמה הכי מינימלית. על זה בא מיבחן ההכנסות ורובם זוכים במיבחן ההכנסות.

משה גפני:

איזה אחוז מהתושבים נמצאים בלישכת הרווחה? הם מדברים על למעלה מ-40% מהתושבים.

יעקב אפרתי:

40% מהתושבים זה לא חריג.

עמיר פרץ:

הפער בין המענק שלו לתקציב שלו: תפחית את הארנונה, תפחית את תקציב החינוך שלו ותדע כמה יש לו.

היו"ר סאלח טריף:

מה המענק של משרד הפנים לבד?

יעקב אפרתי:

משרד הפנים נותן 27 מיליון שקל, ונותן עוד כמיליון שקל לקליטת העלייה.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (163)
16.12.97

עמיר פרץ:

27 מיליון זה כולל תב"ר ופיתוח?

יעקב אפרתי:

לא, זה רק שוטף.

במסגרת תוכנית ההבראה אנחנו גם הבטחנו שאנחנו נגדיל את המענק במינימום מיליון שקל בשנה. כלומר אם השנה הוא גומר ב-27 מיליון אנחנו ב-1998 ניתן להם מינימום 29 מיליון, וב-1999 ניתן להם מינימום 30 מיליון. זה נמצא במסלול של עלייה. זה מינימום. יכול להיות שניתן להם יותר. כלומר אנחנו צריכים לעשות חשבון ולראות מה יש לנו בשנת 1996 ולראות מה נותנים ב-1998.

זאב בוים:

כמה כוח אדם יש לו ברשות?

יעקב אפרתי:

פה הבעיה האמיתית שלו. אפשר להגיד שאם יש מובטלים נפתור את זה באמצעות זה שנעסיק אותם ברשות המקומית אבל אם ככה אז למה רק הכמות הזאת? תיקח את כל המובטלים. לכן אין לנו ברירה, אנחנו צריכים להחליט, אם אנחנו אירגון אנחנו חייבים לעבוד לפי כללי היעילות. לגבי כל הייתר, מה ההבדל אם הוא מקבל הבטחת הכנסה בלשכת התעסוקה או עובד בעיריה?

עמיר פרץ:

יש הבדל. לקום בבוקר וללכת לעבודה זה משהו אחר. אבל נכון שזה לא תפקיד של משרד הפנים.

יעקב אפרתי:

אלא אם כן עכשיו הממשלה תחליט שהיא רוצה לעשות פעולה יזומה, להפריח את השממה ולקחת את העובדים האלה ולמצוא להם תעסוקה.

אבל אני חושב שצריך להפריד בין הטיפול השוטף של אירגון שנותן שירותים מוניציפליים לתושבים, שחשוב שהוא יהיה יעיל ושיפעל באופן סביר, ולא נערבב פה פיתרונות שאי אפשר לעשות בתוך האירגון הזה, של פיתרון בעיות תעסוקה ביישוב.

זאב בוים:

כמה עובדים יש בעיריה, בערך?

אלכס וייסמן:

יש בעיריה 500 עובדים.

ניסן סלומינסקי:

כמה תושבים?

תשובה:

24,000

זאב בוים:

28 מיליון שקל מענק זה רק ממשרד הפנים.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (163)
16.12.97

יעקב אפרתי:

שדרות ואופקים תוקפים אותי, הם רוצים להיות כמו אופקים. הם הורגים אותי. אנחנו מדברים עכשיו רק על התקציב הרגיל, על השוטף.

עמיר פרץ:

מה תקציב הפיתוח של אופקים?

יעקב אפרתי:

זה סדרי גודל קטנים, זה לא משמעותי. תקציב הפיתוח בכלל בשלטון המקומי הוא קטן.

זאב בויים:

בשלטון המקומי אין תקציב פיתוח. הם אומרים לך ללכת למשרד הבינוי והשיכון או למשרד התשתיות הלאומיות, אני לא יודע למי.

רפאל אלול:

אבל הגרעון שלו נובע לא בגלל כוח-אדם אלא הגרעון הגדול שלו הצטבר בגלל שהוא עושה פיתוח כי אין לו תקציב פיתוח.

היו"ר סאלח טריף:

חבר הכנסת אלול, אתה טועה.

זאב בויים:

רק בשוליים.

משה גפני:

אני תושב אופקים לשעבר. אני עוד זוכר את חבר הכנסת עמיר פרץ כראש מועצת שדרות, שם הוא התחיל את הקריירה.

עמיר פרץ:

אבל אני עדיין שם.

משה גפני:

אני מודיע לך שהרבה יותר טוב לגור באופקים מאשר בבני-ברק, מכל בחינה אפשרית, וגם יותר זול.

עמיר פרץ:

אני מוכרח להגיד לכם שחבר הכנסת הרב גפני הוא לוחם בלתי רגיל למען הנגב, בלי קשר להשקפות שלו. הוא נחשב אצלנו איש של כבוד.

יעקב אפרתי:

בעיריה יש 508 עובדים, מתוכם 54 פנסיונרים, ועוד 70 עובדי קבלן.

משה גפני:

אם אתה רוצה להסתכל מנקודת ראותך כמנכ"ל משרד הפנים, שהמערכת והמנגנון יפעלו ביעילות, אתה צודק לחלוטין. כל מה שאמרת הוא אמת ואני מסכים עם זה לחלוטין. מספר העובדים הוא גדול מידי, ההוצאה לנפש היא גבוהה מידי.

אבל אתה צריך לזכור דבר אחד, אתה לא מייצג רק אירגון שצריך להפעיל את הרשויות המקומיות. אתה מייצג את הממשלה. הממשלה עשתה בעניין של אופקים כמה דברים בשנים האחרונות שכתוצאה מזה נוצר מצב נתון שבעצם יסגור את ה...

קרו כמה דברים. הדבר הראשון, קודם כל המיקום הגיאוגרפי של אופקים לעומת שדרות ונתיבות, השכנות שלה. המיקום הגיאוגרפי של אופקים לא מאפשר להביא אליה מיפעלים מכיוון שאתה צריך להיכנס כמה קילומטרים בכביש נידח, שאין את זה בשדרות ואין את זה בנתיבות שנמצאות על כביש ראשי. אם אני יזם ואני רוצה להקים מיפעל תעשייה אני אעשה חשבון שאני מקבל את אותן הטבות בשדרות, נתיבות ואופקים, ואז אני לא אגיע לאופקים. זה עוד 4 קילומטר בכביש הפנימי, בכביש באר-שבע עזה, זה עוד הוצאות.

יעקב אפרתי:

יש לו יתרון אחד באופקים, שהוא משלם חצי ארנונה מאשר בשדרות. לתעשייה זה משמעותי. הטיעון שהעלית נלקח בחשבון ולכן המענק שלהם יותר גדול.

עמיר פרץ:

שלא תחיה באשליה. אם מחר יגיע מיפעל, הרי בתוך עמנו אנחנו יושבים, לכל עיריה כדאי שייקום מיפעל אפילו רק ל-5 שנים, מכיוון שרק הארנונה שהם ירוויחו מהתושבים שיינתחילו לעבוד שווה את זה.

יעקב אפרתי:

קודם כל ניתן להם על-פי דין. רשות מקומית שיש לה שיעור אבטלה יותר גבוה מ-8% רשאית לתת הנחה נוספת בארנונה לעסקים.

עמיר פרץ:

הפקטור הזה לא ישמש כלי שיימשוך יזמים לבוא לאופקים, אבל זה יסייע.

משה גפני:

הממשלה היתה אמורה להביא לשם את מיפעל "וישי", שהיה איכשהו מעלה את אופקים על דרך המלך. בגלל משרד המסחר והתעשייה - ואני לא הולך להאשים אף אחד, אני אומר עבודות, אנחנו צריכים להסתכל על זה כשלטון מרכזי ואתה מנכ"ל משרד הפנים, אתה עכשיו מייצג את הממשלה - המיפעל הזה לא הגיע לאופקים, בגלל מחדל של הממשלה, שאנחנו כולנו עכשיו המייצגים שלה.

עכשיו מה אתה הולך לעשות? אתה עומד בפרשת דרכים. אחד מהשניים הולך לקרות: אתה יכול לעשות תוכנית התייעלות, כמו שאמרת, לפטר 90 עובדים. המשמעות של זה היא שיתווספו לכמעט 15% אבטלה באופקים עוד 90 מובטלים.

יעקב אפרתי:

תיראו, יש פה את ההסכם. תבינו איך עושים תוכנית הבראה. אני לא אומר לאף רשות מקומית מה לעשות. אני אומר לה לאזן את התקציב. כל רשות מקומית תיפעל לפי האופי שלה, לפי המחלה שהיא מאפיינת לעצמה, כי אני לא מתיימר להבין בכל רשות מקומית. אני מאמין שכל ראש רשות יודע בדיוק איפה נקודות התורפה שלו, מה הוא יכול לעשות ומה הוא לא יכול לעשות.

מר מיכה הרמן, ראש העיריה, הציע לנו פה הצעה. הוא חתום עליה. אנחנו קיבלנו את ההצעה. לפי דעתי אם הוא י"ל לכיוון הזה אנחנו נעזור לו להשתקם בשתי דקות. בהצעה של מר מיכה הרמן עקב הרגישות שלו לאבטלה הוא לא מציע לפטר 80 עובדים, הוא אומר שהוא רוצה לפטר בסך הכל 24 עובדים: מהמצבה הכללית 15 מישרות ומתוך ה...

משה גפני:

אתם מקבלים את זה?

יעקב אפרתי:

אני תמיד מקבל מה שהוא מציע ובלבד שהוא מאזן. אני לא כופה עליו שום דבר.

מרגע שהוא מבצע את זה הרי אני מתחייב אוטומטית לתת לו לכיסוי גרעון 9.7 מיליון שקל, זה לא מעט כסף. 9.7 מיליון שקל "ירים" אותו. היום הוא נמצא בבור זה יישר אותו. אני לא אומר שזה מביא אותו לאיזשהי פריחה. אני לא אומר שאם לממשלה יש עוד קצת כסף והיא רוצה לעזור לו ולתת לו עוד קצת זה יהיה חזק איום. חס וחלילה. זה מקום דפוק, שאפשר לעזור לו. כל שקל שנשקיע שם הוא לטובה. אין לי יסורי מצפון להשקיע שם.

משה גפני:

אני רק רוצה להשלים את הקטע הזה. תדע לך ששליש מהעיר זה עולים חדשים ומצבם מאוד קשה. יש שם בעיות קשות ביותר. הטובים בורחים למרכז הארץ והחלשים נשארים. העיריה קיבלה על עצמה על כתוצאה מקליטת העליה, בעידוד של המדינה, והיא קלטה שם משפחות בסדר גודל יותר גבוה מאשר שדרות.

יעקב אפרתי:

הם הלכו לשם בגלל המגורים הזמינים והם נתקעו שם.

משה גפני:

אתה לא יכול בעיר שכמעט חצי מהתושבים שבה מטופלים על-ידי רוחה, עיר שלא יוצאת ממכת האבטלה הזאת, לנהוג כבשאר הערים.

היו"ר סאלח טריף:

מר וייסמן, מה אתם עושים?

יעקב אפרתי:

אני רוצה שתבינו, אנחנו רוצים לעזור להם.

משה גפני:

בסדר, אז זה מה שצריך לעשות.

רפאל אלול:

ראש העיר חתם לך על הסכם ההבראה. כמה הוא קיבל בעקבות זה?

יעקב אפרתי:

הוא יקבל 9.7 מיליון שקל. אבל הוא לא רוצה את זה. הוא היום אומר שהוא עושה מאבק ציבורי והוא רוצה להשיג יותר מזה. אני אומר לו שזה לגיטימי. אני לא יכול להגיד לו לא לעשות מאבק ציבורי. אני פקיד, הוא נבחר, זכותו לעשות מאבק ציבורי. אני לא כועס עליו. אני עוד פעם חוזר ואומר, לא יקרה שום דבר רע אם המדינה תעזור לו עוד קצת.

משה גפני:

היא חייבת לעזור.

יעקב אפרתי:

זה לא איזה מקום במרכז המדינה. אני מבחינתי יכול לפתור את הבעיה תוך שתי דקות אם הוא יישב איתי.

עמיר פרץ:

ואם הוא לא יישב איתך? אז מה, העובדים הם בני ערובה?

משה גפני:

הוא לא רוצה, בלי עוד 5 מיליון שקל הוא לא מדבר.

יעקב אפרתי:

הוא רוצה לעשות מאבק ציבורי ופעם אחת לטפל בזה בצורה הרבה יותר בסיסית. הוא לא רוצה רק לעבור את החודש הזה. הוא לא רוצה להישאר באותה רמה.

משה גפני:

הוא עושה בדיוק את מה שחבר הכנסת עמיר פרץ עשה במאבק על הנושא הזה של העיקרון: "אני לא אשבית את כל המדינה ואצא עם ידי על ראשי רק כדי לעבור את החודש". הוא עושה מאבק ציבורי.

זאב בוים:

בואו נפריד. יצטרפו לעשות טיפול מול הממשלה. שמעתי שראש הממשלה מקים צוות. צריך ללחוץ שם באמת כדי לעשות את זה.

אנחנו עכשיו מדברים רק על המערכת המוניציפלית, שהיא מרכיב אחד, עכשיו זה הכי קריטי, כי בכל זאת הוא המעסיק הגדול ביותר שיש במקום שם. אז בואו נדבר רק על זה עכשיו לצורך העניין, למרות שאחד קשור בשני.

לפי הערכתי מר מיכה הרמן לא בא לכאן כי הוא יודע את הנתונים האלה. אם הוא היה יושב פה הוא היה מרגיש לא נוח. כולנו מבינים את זה, רוב האנשים שיושבים פה עסקו בשלטון מקומי פעם.

לפי דעתי, כיוון שצריך פה התייחסות מיוחדת לאופקים כאופקים, אני מציע מין נוסחה כזאת. אני לא מציע, דרך אגב, לקרוא לזה תוכנית הבראה. בניגוד לכל הרשויות האחרות תיקרא לזה בשם אחר, בטרמינולוגיה אחרת. ההבראה היום יש לה פרשנות אחת חד-משמעית: פיטורי עובדים. בואו נעזוב את העניין הזה.

אני אומר ככה, בואו קודם כל לא נתלה. אני מציע שיהיה הסכם שבו יהיו 3 סעיפים:

(א) אנחנו לא מתלים את עניין המשכורות של העובדים היום. אני מציע שמשרד הפנים ישחרר היום וייתן לו אפשרות לשלם משכורות.

(ב) אבל באותה נשימה, כחלק מתוכנית חבילה, המשרד יסכים לחזק את אופקים ולהעביר לה, אתה אמרת 9 מיליון, תוריד את המשכורות, אני לא יודע, סכום שאתם תימצאו לנכון כדי לסייע לאופקים להתגבר, תמורת הסכם, אני לא קורא לזה תוכנית הבראה, שהוא יחתום עליו, כלומר את אותה תוכנית שראש העיר הגיש בעצם. אני קורא לזה הסכם.

(ג) אני אומר למר מיכה הרמן: בוא, אנחנו עכשיו רוצים לפתור מיידית את בעיית תשלום משכורת נובמבר של עובדי העיריה, כדי שהם לא יהיו שבויים בידי אף אחד, לא בידיך ולא בידי משרד הפנים. נשלם להם משכורות אבל במקביל לזה בוא נעשה את ההסכם.

יעקב אפרתי:

יש לנו כאן הסכם חתום.

זאב בוים:

הוא אמר לי שהוא לא חתם.

יעקב אפרתי:

הוא ביקש ממני לא להכניס אותו לתוקף, זה משהו אחר.

זאב בוים:

אז בוא נעזור לו שייכנס לתוקף.

יעקב אפרתי:

הבעיה שלי זה שאני את כל המענק שלו הקדמתי לו, לבקשתו. יותר מזה, נתתי לו גם סעיף תכנון עצמי(?), מתוך מגמה לעזור לו כמה שאפשר. לכן היום נשארתי מקורקע. זה החודש האחרון של השנה, את תקציב 1998

כמוכן אני עוד לא יודע, אני עדיין לא יכול לגעת בו. אם אנחנו לא הולכים במסלול הזה אז אין לי יכולת לעזור לו.

רפאל אלול:

מר אפרתי, כולם מבינים את הצד שלך כי אתה עובד לפי התקנון ואתה חושש שאם תחרוג כאן אז יבואו אליך בטענות כל הרשויות המקומיות האחרות. האם עד כאן אני צודק?

יעקב אפרתי:

הלכתי איתו מעבר לתקנון כי זו רשות שנמצאת בבעיות של אבטלה.

רפאל אלול:

הוא הגיש תוכנית הבראה אבל הוא אומר שהוא לא יכול לעמוד בה. אני מציע שוועדת מנכ"לים תשב רק על עניין חברתי

זאב בויס:

הקמת צוות וכדומה זה לא להיום. אבל פה אנחנו מנסים למצוא פיתרון מייד. אני הייתי עוד מעיז להרחיק לכת ולומר שלפי דעתי הוא יוכל לקבל את העניין הזה. בואו נוותר לו עכשיו ברגע זה על פיטורי העובדים.

יעקב אפרתי:

אני לא מתנה את זה. מרגע שהתגבשה תוכנית לא התליתי את זה בפיטורי עובדים.

זאב בויס:

תיקרא לו מחר ותציע לו לחתום.

יעקב אפרתי:

אני רוצה להגיד לכם, מרגע שהתגבשה תוכנית אנחנו לא מחכים עד שמפטרים את אחרון העובדים ורק אז מבצעים אותה. כשמגבשים תוכנית נותנים שליש מיקדמה.

אלכס וייסמן:

קודם כל לגבי ההצעה שחבר הכנסת זאב בויס העלה פה לגבי תוכנית הבראה, או הסכם: מקבעו כללים מסויימים שעל-פיהם עובדים מול אותן רשויות שמופיעות ברשימה הזאת. עובי החוברת מצביע על כמות הרשויות שאיתן אנחנו עובדים. יש הרבה מאוד רשויות מקומיות.

אני חושב שבקונסטלציה שקיימת היום לבוא ולהציע פיתרון ברמה המוניציפלית שהוא שונה מהקונספציה הכוללת רק בגלל איזשהי סיטואציה שמישהו מנסה להוביל אותנו אליה, אני חושב שזאת תהיה טעות.

זאב בויס:

אין זה נכון שמישהו מנסה להוביל אל הסיטואציה הזאת אלא היא תצלום מציאות.

אלכס וייסמן:

המציאות הקשה לא קיימת רק באופקים. לדעתי זה גם לא תלוי כל-כך אם בלוח זמנים מסויים יבנו איזשהי תוכנית כלכלית לטפל באותה בעיה. אני חושב שהסוגיה המוניציפלית לא קשורה בכלל לבעיה הכלכלית שקיימת באופקים או קיימת בערי הפיתוח.

אני מציע שהסדר ההבראה הזה, כמו שהוא, שאושר, יחתם או יאושר על-ידי הרשות. אם הוא לא יאושר על-ידי הרשות אז לא יעבור לרשות שקל אחד. אם הוא יאושר על-ידי הרשות אז צריך להתמיד ולעמוד בכל מה שהיא חתמה. אם היא לא תעמוד במשהו אחד היא תצטרך למצוא חלופה. זה ההסכם.

היו"ר סאלח טריף:

המשמעות של ההסכם הזה הוא העברה של כמה מיליונים?

אלכס וייסמן:

העברה של שלישי.

זאב בויים:

כשהוא חותם על זה הוא צריך להעביר על זה החלטה גם במועצה?

אלכס וייסמן:

כן.

זאב בויים:

אני שמעתי היום באופוזיציה שהם מוכנים ללכת איתו ולתמוך בזה.

אלכס וייסמן:

אם נעביר היום איזשהו סכום לרשות שהוא מתוך להסדר הזה אז זה סכום נוסף, בסדר.

לגבי הבעיות הכוללות: אני חייב להגיד שאני לא יודע איך מטפלים בסוגיה הזאת. יש כל מיני כיוונים שבהם ניסו לטפל ויכול להיות שיינסו גם בעתיד. אני מניח שגם תקום איזשהי ועדת מנכ"לים שתטפל בזה.

לפני קצת למעלה משנה כשסגרו את את מיפעל אומן אז עשו טיפול נקודתי ברשות הזאת. היתה ועדת מנכ"לים שביקרה באופקים ועשו מספר מהלכים. זה הצליח במידה מסויימת, טיפלו בתשתיות וברוחה.

זאב בויים:

מר אפרתי, האם יש לכם הרגשה שראש העיר שם צריך איזשהו מומחה מלווה? אני לא מדבר על חשב מלווה.

יעקב אפרתי:

אנחנו חושבים שלא. אם הוא רוצה יש לו יכולת מקצועית רבה. הוא היה גזבר וחשב ויועץ כלכלי.

היו"ר סאלח טריף:

בסיכומי של דבר אנחנו תקועים עם החתימה על ההסכם הזה. אם היא תאושר נוכל להתקדם.

יעקב אפרתי:

כבר נתתי לו את המענק. זאת הבעיה שלי. עכשיו אנחנו בסוף השנה.

אלכס וייסמן:

ראש העיר מניח שאולי בקונסטלציה אחרת הוא יקבל הסדר טוב יותר. אני חושב שהוא שוגה בזה.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נבקש ממר הרמן לחתום על ההסכם.

רפאל אלול:

לפני כן בואו נשמע את חבר הכנסת עמיר פרץ.

עמיר פרץ:

אני לא יכול, חברים, אני לא שמעתי את מר הרמן, לא שמעתי את ההשגות שלו. אני חושב שבשיטה שבה מחתימים ראשי ערים תחת אילוצים של משבר ו-3-4 חודשים לאחר מכן מסתבר שהם חתמו כדי להוציא את הראש מהאדמה, אנחנו עושים חטא כפול. אני לא יודע, יכול להיות שמר מיכה הרמן יגיד דברים שלא נקבל אותם אבל יכול להיות גם שהוא יוכיח שאם הוא יחתום הוא לא יהיה מסוגל לעמוד בהסכם ולקבל את מה שמציעים לו, בגלל אילוצים שאנחנו אולי לא מודעים אליהם. אז מה החוכמה להחתים אותו? אני לא יודע, יכול להיות, לא שמעתי אותו עדיין.

יעקב אפרתי:

קודם כל אני מציע לכם לא לפסוק אף פעם בלי לשמוע את הצד השני.

היו"ר סאלח טריף:

האם ניתן להביא אותו מחר למשרד הפנים או לוועדת הפנים של הכנסת?

עמיר פרץ:

אני חושב שחייבים לשמוע אותו כיוון שהוא יכול לבוא פיתאום עם דברים שאולי לא הציגו בפנינו בצורה מפורשת. כולנו היינו פה ברשויות מקומיות ואנחנו יודעים מה באמת קורה. לכן אני חושב שעדיף שאופקים תשבת עוד יום אחד אבל אנחנו ניפתור את הבעיה פעם אחת בצורה יסודית.

היו"ר סאלח טריף:

אני מקבל את זה. אנחנו בזמין את מר הרמן לדיון כאן מחר.

הישיבה ננעלה בשעה 16:00